

רשומות

ספר החוקים

30 ביולי 2002

1860

כ"א באב התשס"ב

עמוד

502 חוק הכנסת (תיקון מס' 17), התשס"ב-2002

504 חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 29), התשס"ב-2002

505 חוק הקאדים (תיקון מס' 10), התשס"ב-2002

תיקון עקיף:

חוק בתי הדין השרעיים (אישור מינויים), התשי"ד-1955 – מס' 2

חוק הכנסת (תיקון מס' 17), התשס"ב-2002*

1. בחוק הכנסת, התשנ"ד-1994¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי פרק ח' יבוא:

"פרק ט': שכר חברי הכנסת

49. פרק זה בא להקים ועדה ציבורית ולהפקיד בידיה סמכויות לקביעת שכר ותשלומים אחרים לחברי הכנסת בלבד, בהתחשב במאפיינים המיוחדים של תפקיריהם.

מטרת הפרק

50. בפרק זה – הגדרות

"הועדה הציבורית" – הועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 52;

"שכר" – שכר יסודי חודשי, לרבות תוספת יוקר ופיצוי התייקרות;

"תשלומים אחרים" – הענקות, טובות הנאה, שירותים ותשלומים אחרים, כמפורט בסעיף 55(א), המשולמים או הניתנים לחבר הכנסת בתקופת כהונתו.

51. לחבר הכנסת ישולמו שכר ותשלומים אחרים בהתאם להוראות פרק זה, וחובה עליו לקבלם.

שכר ותשלומים אחרים

52. (א) הכנסת, לפי הצעת ועדת הכנסת, תמנה ועדה ציבורית שתפקידה להמליץ בדבר שכר ותשלומים אחרים לחברי הכנסת.

הועדה הציבורית

(ב) בועדה הציבורית יכהנו שלושה נציגי ציבור, שלפחות אחד מהם, בעת מינויו, הוא חבר הסגל האקדמי של מוסד להשכלה גבוהה שהוכר או שקיבל היתר לפי חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958² (בפרק זה – חבר סגל אקדמי).

(ג) לא ימונה לוועדה הציבורית ולא יכהן בה –

(1) מי שהחלטות הועדה הציבורית ישפיעו על שכרו, על תשלומים אחרים המשולמים לו או על גמלתו;

(2) מי שהוא חבר בהנהלה הפעילה של מפלגה.

(ד) הכנסת תמנה את יושב ראש הועדה הציבורית מקרב חברי הועדה שהם חברי סגל אקדמי.

(ה) יושב ראש הכנסת יפרסם ברשומות הודעה על מינוי הועדה הציבורית, הרכבה, ועל כל שינוי בו.

(ו) תקופת כהונתה של הועדה הציבורית תהיה חמש שנים מיום מינויה.

(ז) חבר בועדה הציבורית שכהן בה שתי תקופות כהונה מלאות ברציפות, לא ימונה לתקופת כהונה רצופה נוספת.

(ח) חדל חבר הועדה הציבורית לכהן, נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו או הורשע בפסק דין סופי בעבירה פלילית, למעט בעבירה המנויה בסעיף 7(א), תמנה הכנסת, לפי הוראות סעיף זה, חבר אחר ליתרת תקופת כהונתה של הועדה.

* נתקבל בכנסת ביום ח' באב התשס"ב (17 ביולי 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2867, מיום כ"ב באדר ב' התשס"ט (27 במרס 2000), עמ' 352.
¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 140; התשס"ב, עמ' 6.
² ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

53. ועדת הכנסת תקבע הוראות בדבר תשלום גמול לחברי הועדה הציבורית וכן ליועצים ולעובדים מינהליים שיועסקו על ידי הועדה הציבורית באישור ועדת הכנסת, שאינם מקבלים שכר מאוצר המדינה או מקופה ציבורית כמשמעותה בסעיף 35 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], התש"ל-1970.⁵

גמול

54. הועדה הציבורית, באישור ועדת הכנסת, תקבע את סדרי עבודתה ונוהלי דיוניה, ככל שלא נקבעו בפרק זה, והם יפורסמו ברשומות.

סדרי עבודת הועדה הציבורית

55. (א) (1) הועדה הציבורית תגיש לוועדת הכנסת את המלצותיה בדבר שכר ותשלומים אחרים לחברי הכנסת, ורשאת היא להמליץ על דרכי הצמדתם ועדכוןם; ההמלצות יונחו על שולחן הכנסת.

המלצות הועדה הציבורית

(2) במסגרת סמכותה לפי פסקה (1), רשאית הועדה הציבורית להמליץ כי ישולמו לחברי הכנסת תשלומים אחרים, כמפורט להלן, בהתחשב בתפקידם, במקום מגוריהם, או בכל גורם אחר שתקבע הועדה הציבורית:

(א) כיסוי הוצאות נסיעה, החזקת רכב, כלכלה, לינה והוצאות מיוחדות הכרוכות במילוי תפקידם, בהתאם לאופי התפקיד;

(ב) תשלומים לקרן השתלמות ולקופת גמל.

(ב) המלצות הועדה הציבורית שהונחו על שולחן הכנסת יובאו לדיון בפני ועדת הכנסת בתוך 30 ימים מיום הנחתן; ימי פגרת הכנסת לא יבואו במנין התקופה האמורה.

(ג) (1) אימצה ועדת הכנסת את המלצות הועדה הציבורית, יקבלו ההמלצות מעמד של החלטה.

(2) דחתה ועדת הכנסת את המלצות הועדה הציבורית, יוחזרו ההמלצות לוועדה הציבורית לדיון מחדש ולמתן המלצות נוספות לוועדת הכנסת.

(ד) (1) על המלצותיה הנוספות של הועדה הציבורית יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ורשאית ועדת הכנסת, לאחר שדנה בהמלצות הנוספות, להחליט כאמור בסעיף קטן (ג) או לקבל כל החלטה אחרת לענין שכר ותשלומים אחרים שישולמו לחברי הכנסת.

(2) ועדת הכנסת רשאית להחליט כאמור בסעיף קטן (ג) לגבי כל אחת מההמלצות הנוספות של הועדה הציבורית, ורשאית היא לשוב ולהחזיר לוועדה הציבורית לשם קבלת המלצות נוספות, ככל שתמצא לנכון.

(ה) המלצות וקביעות שקיבלו מעמד של החלטה לפי סעיף זה יפורסמו ברשומות.

56. הוראות פרק זה לא יחולו על חבר הכנסת שהוא ראש הממשלה, שר או סגן שר, ואולם רשאית הועדה הציבורית להמליץ על תשלומים אחרים שישולמו לנושאי המשרה האמורים לכיסוי הוצאותיהם המיוחדות הכרוכות במילוי תפקידם כחברי הכנסת.

סייג לתחולה

⁵ ס"ח התש"ל, עמ' 65.

ביטול חוק שכר חברי הכנסת. 57. חוק שכר חברי הכנסת, התש"ט-1949⁴ – בטל.

שמירת תוקף 58. החלטה לענין שכר ותשלומים אחרים לחברי הכנסת, שהתקבלה לפי חוק שכר חברי הכנסת, התש"ט-1949, תעמוד בתוקפה ככל שאינה סותרת החלטה שנכנסה לתוקף לפי הוראות פרק זה או כל עוד לא שונתה בהחלטה כאמור.

תחילה 2. תחילתו של פרק ט' לחוק העיקרי, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, ביום תחילת כהונתה של הכנסת השש עשרה.

א ר י א ל ש ר ו ן
ראש הממשלה

א ב ר ה מ ב ו ר ג
יושב ראש הכנסת

מ ש ה ק צ ב
נשיא המדינה

⁴ ס"ח התש"ט, עמ' 41.

חוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם (תיקון מס' 29), התשס"ב-2002*

1. בחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951¹, בסעיף ו, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) למען הסר ספק, מעשה לרבות התבטאות, שאינם אקראיים, של חבר הכנסת שיש בהם אחד מאלה, אין רואים אותם, לענין סעיף זה, כהבעת דעה או כמעשה הנעשים במילוי תפקידו או למען מילוי תפקידו כחבר הכנסת:

(1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינתו של העם היהודי;

(2) שלילת אופיה הדמוקרטי של המדינה;

(3) הסתה לגזענות בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני;

(4) תמיכה במאבק מזוין של מדינת אויב או במעשי טרור נגד מדינת ישראל או נגד יהודים או ערבים בשל היותם יהודים או ערבים, בארץ או בחוץ לארץ."

א ר י א ל ש ר ו ן
ראש הממשלה

א ב ר ה מ ב ו ר ג
יושב ראש הכנסת

מ ש ה ק צ ב
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ג באב התשס"ב (22 ביולי 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 3066, מיום כ' באדר ב' התש"ס (27 במרס 2000), עמ' 210.
¹ ס"ח התשי"א, עמ' 228; התשס"ב, עמ' 416.

חוק הקאדים (תיקון מס' 10), התשס"ב-2002*

1. מטרתו העיקרית של חוק זה היא לקבוע, בין השאר, תנאי כשירות למינוי קאדים; לענין ההשכלה נקבעו שני מסלולים עקב חוסר בלימודים סדירים בארץ של הדין השרעי.
2. בחוק הקאדים, התשכ"א-1961¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1, בהגדרה "קאדי", הסיפה המתחילה במילים "כמשמעותם בחוק" – תימחק.
3. במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:
- "כשירות 2. (א) כשיר להתמנות לקאדי כל מוסלמי שהוא –
- (1) בעל השכלה רתית גבוהה בדין השרעי והשכלה גבוהה בלימודי האיסלאם להנחת דעתה של ועדת המינויים, או עורך דין שהוא חבר בלשכת עורכי הדין ועסק בעריכת דין, ברציפות או לסירוגין, לא פחות מחמש שנים;
- (2) בעל אורח חיים ואופי ההולמים את מעמדו של קאדי במדינת ישראל;
- (3) מלאו לו שלושים שנים לפחות;
- (4) עמד בהצלחה בבחינות בכתב שקבעה ועדה בוחנת, כמשמעותה בסעיף קטן (ב).
- (ב) חברי הועדה הבוחנת יהיו, נשיא בית הדין השרעי לערעורים והוא יהיה היושב ראש, חבר כנסת מוסלמי שתבחר ועדת המינויים, ואדם נוסף שיהיה בעבר קאדי או שהוא עורך דין שעסק בעריכת דין כאמור בסעיף קטן (א)(1), שימנה שר המשפטים.
- (ג) שר המשפטים, בהתייעצות עם נשיא בית הדין השרעי לערעורים, יקבע את סדרי הבחינה."
4. בסעיף 3 לחוק העיקרי, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".
5. בסעיף 4 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "שני קאדים שייבחרו על ידי חבר הקאדים" יבוא "נשיא בית הדין השרעי לערעורים וקאדי נוסף שיבחר חבר הקאדים", במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים" ובמקום "שייבחרו על ידי המועצה המשפטית" יבוא "שתבחר המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין".
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".
6. בסעיף 5 לחוק העיקרי, בכל מקום, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".
7. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
- א5. מינוי קאדי לבית הדין השרעי לערעורים
- בסעיפים 3, 4 ו-5.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באב התשס"ב (24 ביולי 2002); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2932, מיום ח' בחשוון התשס"א (6 בנובמבר 2000), עמ' 125.
¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 118; התש"ס, עמ' 198.

(ב) שר המשפטים, בהסכמת המועמד ובהסכמת נשיא בית הדין השרעי לערעורים, רשאי למנות קאדי לכהונה בפועל בבית הדין השרעי לערעורים; כהונה בפועל לפי סעיף זה, ברציפות או לסירוגין, לא תהיה לתקופה של יותר משנה אחת מתוך תקופה של שלוש שנים.

(ג) קאדי שנתמנה לכהונה בפועל והתחיל בדין, מוסמך לסיימו גם לאחר תום תקופת מינויו וכן הוא יהיה מוסמך לדון גם בענין הנתון לסמכות בית הדין שבו הוא מכהן דרך קבע, ובלבד שלא ידון באותו ענין בשתי ערכאות.

8. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 6 והוספת סעיפים 6א עד 6ג

6. (א) שר המשפטים, באישור הועדה, ימנה נשיא לבית הדין השרעי לערעורים מקרב הקאדים של בית הדין השרעי לערעורים.

נשיא בית הדין השרעי לערעורים

(ב) מינוי כאמור בסעיף קטן (א) יהיה לתקופה של עשר שנים.

(ג) הסתיימה כהונתו של נשיא בית הדין השרעי לערעורים לפי הוראות סעיף 11 או שהוא נפטר, רשאי שר המשפטים למנות נשיא זמני לבית הדין השרעי לערעורים מקרב הקאדים של בית הדין השרעי לערעורים לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים.

6א. (א) בית הדין השרעי לערעורים ידון בשלושה, ואולם אם מספר הקאדים המכהנים בו פחת משלושה או שנבצר מאחד מהם לשבת בדין, רשאי בית הדין לערעורים לדון בשניים.

בית הדין השרעי לערעורים – הרכב והכרעות

(ב) נחלקו דעות הקאדים בבית הדין השרעי לערעורים, תכריע דעת הרוב; כאין רוב לדעה אחת – תכריע דעתו של נשיא בית הדין השרעי לערעורים ואם הוא אינו יושב בדין באותו הרכב, תכריע דעתו של הותיק שבקאדים ובין בעלי ותק שווה – הקשיש שבהם.

(ג) בבקשות לצווי ביניים, לצווי זמניים ולהחלטות ביניים אחרות, מוסמך לדון כדן יחיד נשיא בית הדין השרעי לערעורים או קאדי של בית הדין השרעי לערעורים שנשיא בית הדין הסמיכו לכך.

6ב. (א) בעל דין רשאי לבקש שקאדי מסוים יפסול עצמו מלישב בדין אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

טענת פסלות

(ב) נטענה טענת פסלות נגד קאדי, יהליט בה אותו קאדי לאלתר ולפני שייתן כל החלטה אחרת.

(ג) על החלטת קאדי בענין פסלות רשאי בעל דין לערער לפני בית הדין השרעי לערעורים; בערעור ידון נשיא בית הדין השרעי לערעורים, או הרכב כאמור בסעיף 6א או קאדי של בית הדין השרעי לערעורים, הכל כפי שיקבע הנשיא.

6ג. ענין שהובא או שיש להביאו לפני בית דין שרעי במקום אחר, רשאי נשיא בית הדין השרעי לערעורים או קאדי של בית הדין השרעי לערעורים, שנשיא בית הדין הסמיכו לכך, להורות שיהיה נידון בבית דין שרעי במקום אחר, ובלבד שלא תינתן הוראה לפי סעיף זה לאחר התחלת הדיון אלא בהסכמת הקאדי שדן בענין.

העברת ענין למקום אחר

- "מקומות מושב ואזורי שיפוט (א) מקום מושבו של בית הדין השרעי לערעורים הוא ירושלים.
 (ב) שר המשפטים יקבע את מקומות מושבם ואת אזורי שיפוטם של בתי הדין השרעיים וכן רשאי הוא לקבוע מקום מושב נוסף של בית הדין השרעי לערעורים.
 (ג) בית דין שרעי רשאי לשבת לדין בענין מסוים, כולו או מקצתו, במקום שאינו מקום מושבו, בהסכמת נשיא בית הדין השרעי לערעורים, אם ראה לעשות כן למען הצדק או למען יעילות הדין."

- "סדרי מינהל ומינוי מנהל (א) שר המשפטים, בהתייעצות עם נשיא בית הדין השרעי לערעורים ועם חבר הקאדים, יקבע את סדרי המינהל של בתי הדין השרעיים ומנהל, בהתייעצות עם נשיא בית הדין השרעי לערעורים, מנהל לבתי הדין, בין שהוא קאדי ובין שאינו קאדי, שיהיה אחראי בפניו על ביצוע סדרי המינהל.
 (ב) לא ימונה מנהל לבתי הדין השרעיים מי שאינו קאדי, אלא אם כן הוא עורך דין שעסק בעריכת דין כאמור בסעיף 2(א)1.
 (ג) מינויו של מנהל בתי הדין השרעיים אינו טעון מכרז."

11. בסעיף 11 לחוק העיקרי, בפסקה (1), אחרי "בצאתו לקצבה" יבוא "או בסיום תקופת כהונתו כאמור בסעיף 6(ב)".

12. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום "לשר הדתות" יבוא "לשר המשפטים" ובמקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".

13. בסעיף 13א לחוק העיקרי, במקום "כראש" יבוא "כנשיא".

15. קאדי לא יעסוק בעיסוק נוסף ולא ימלא תפקיד ציבורי, אלא בהסכמת נשיא בית הדין השרעי לערעורים ושר המשפטים."

15. בסעיף 16 לחוק העיקרי, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים" ובמקום "ראש" יבוא "נשיא".

- (1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בית הדין המשמעתי יהיה של שלושה שהם: נשיא בית הדין השרעי לערעורים ואם נבצר מנשיא בית הדין השרעי לערעורים לדון בענין - הקאדי בעל הותק הגרול בבית הדין השרעי לערעורים; שופט מחוזי או שופט מחוזי שיצא לקצבה, שימנה נשיא בית המשפט העליון; אדם הכשיר להיות שופט מחוזי, שיתמנה על ידי המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין; שניים לפחות מבין חברי בית הדין יהיו מוסלמים."

- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "ראש" יבוא "נשיא".

- תיקון סעיף 18 17. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".
- הוספת סעיף 18א 18. אחרי סעיף 18 לחוק העיקרי יבוא:
 "אמצעי המשמעת 18א. אמצעי המשמעת שבית הדין המשמעתי מוסמך להטיל הם:
 (1) הערה;
 (2) התראה;
 (3) נזיפה;
 (4) העברה למקום כהונה אחר;
 (5) העברה מן הכהונה."
- תיקון סעיף 19 19. בסעיף 19 לחוק העיקרי, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים".
- תיקון סעיף 21 20. בסעיף 21 לחוק העיקרי, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים" ובמקום "ראש" יבוא "נשיא".
- ביטול סעיף 26 21. סעיף 26 לחוק העיקרי – בטל.
- תיקון סעיף 28 22. האמור בסעיף 28 לחוק העיקרי, יסומן "(א)" ובו בכל מקום, במקום "שר הדתות" יבוא "שר המשפטים", במקום "ראש" יבוא "נשיא", המילים "ועם שר המשפטים" – יימחקו, ואחריו יבוא:
 "(ב) שר המשפטים, בהסכמת נשיא בית הדין השרעי לערעורים, יקבע את סדרי הדין והנהגה לפני בתי הדין השרעיים."
- תיקון חוק בתי הדין השרעיים (אישור מינויים), התשי"ד-1953,² בסעיף 3, הסיפה החל במילים "הרכבו של בית דין זה" – תימחק. 23
- תחילה ותחילה 24. (א) תחילתו של חוק זה 60 ימים מיום פרסומו.
 (ב) מי שמכהן כקאדי ביום תחילתו של חוק זה, בשיר להתמנות לקאדי של בית הדין השרעי לערעורים, אף אם הוא לא עומד בתנאים שבסעיף 2 לחוק העיקרי, בנוסחם בסעיף 3 לחוק זה.
 (ג) ראש בית הדין השרעי לערעורים שכיהן ערב תחילתו של חוק זה ייקרא נשיא בית הדין השרעי לערעורים והוראות סעיף 6(ב) לחוק העיקרי בנוסחן בסעיף 8 לחוק זה לא יחולו עליו.

אשר או חנה
 השר לעניני דתות

אריאל שרון
 ראש הממשלה

אברהם בורג
 יושב ראש הכנסת

משה קצב
 נשיא המדינה

² ס"ח התשי"ד, עמ' 43; התשכ"א, עמ' 118.